

BORSSZEM JANKÓ

BUCSU.

347

Gf T—a L—s (a Tiszához.) **No ugy-é, hogy legyürtelek, drusza!**

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

A digitális változat a MEK Egyesület (<http://mek.oszk.hu/egyesulet>) megbízásából, az ISZT támogatásával készült.

Ujesztendei gondolatok.

NINCS állandóság e világon,
Minden a vég felé halad;
Az évek jönnek s elrohannak
Porrá emészttve szirtfalat.
Tenger kiszárad, hegy lapály lesz,
Saharán leng át majd hajó . . .
Csak Tisza Kálmánnak uralma,
Ez az egy — örökké való.

Nyolczadszor újult már az év meg,
Mióta ministerkedik,
Nyolcz év magyar ministerszékben
Örökkévalóság pedig.
Azóta hány Tiszát-imádó
Lőn harapós kormányfaló!
Bentört foguk, — mert Tisza Kálmán
Uralma örökké való.

Nyolcz hosszú év . . . bihari pontok . . .
Tigriskedés . . . megpuhulás . . .
A feledésnek nagy folyóján
Leúsztak úgy, mint annyi más.
S a tenger mérges szemrehányás
Elpuffoga, s rosz népcsaló
Ki még nyögi . . . s él Tisza Kálmán,
S uralma örökké való.

Kiegyezés, melyben »eladva
A hon s az elvek adva föl« —
Csörömpölt a minister-ablak
A néptömeg köveitől; —
Pártbomlás . . . zúgó dissidensek . . .
Magsértett magyar lobogó . . .
Feledve rég, — csak Tisza Kálmán
Uralma örökké való.

Voltunk dühös törökbarátok:
Jó szofta, csak jasa, vivát!
Abdul Kerim, pucs, Plevna, harezvágy —
És — okkupáltuk Boszniát.
Lengyel komédja, kaszinó-heccz,
Hol van? — Hol a tavalyi hó?
Átélté mindezt Tisza Kálmán,
Uralma örökké való.

A multé lőn, feledve végkép
Oly sok szilaj, nagy izgalom!
Ki mindezt sértetlen kibirta:
Kemény egy ember az nagyon.
Van most is szörnyű mozgalom, zaj,
Kavarg a nép, harsog a szó . . .
Mind elmulik — csak Tisza Kálmán
Uralma örökké való.

Ma szörnyti jelszó van divatban:
»Zsidó kezére rabbilincs!
Ezt zengi skribler, gentry, mágnás —
Pár év — s az egész volt, de nincs.
Ez általános elmulásban
Már igazán vigasztaló,
Hogy egy: Tisza Kálmán uralma —
Van, ami örökké való.

Ha szóba jő Tisza bukása:
Nevessetek, jó emberek!
Megöszül e bukásra várva
Sok, a ki ma kiseded gyerek.
Talán már Kaas is nagykorú lesz;
És még se jegyzi föl Klió
Azt a bukást — mert Tisza Kálmán
Uralma örökké való.

Dr. Johann Kaiserschmarn

Suttyomberky Dárius magyar honatyához.

Bécs, jan. 3.

Tisztelt kollega!

Lefőzzük!

Maguk nem jöttek Bécsbe,
lemegyünk hát mi Pestre.
A feudalis Schwarzenberg
nem elvtársaim ugyan,
de minden igaz centralista
szívesen látja a dualismus

kikezdését célzó remek kísérletüket.

Leszavazzuk Tiszát, a dualismust, a 67-et, mindent — de mindent odalenn, a magyar felsőházban.

Schmerling boldogtalansági köszvényben szenved, hogy ez a gondolat nem neki, hanem magyar mágnásoknak jutott eszébe.

Eljenek Schwarzenbergék!

Eljenek a magyar ó-conservativok!

Tisztelettel

híve

DR. JOHANN KAISERSCHMARN.

SORAKOZÁS.

A 3-dik osztályban.

Bundás utas. Az urak nyilván néptanítók.

— Ohó! Mi született törvényhozók vagyunk és megüünk Budapestre szavazni a főrendiházba Tisza ellen.

Az I-ső osztályban.

Bundás utas. Ugyan kinél lovászkodnak maguk?

— Ohó! Mi magyar indigenák vagyunk s megüünk Budapestre leszavazni a felsőházban Tisza Kálmánt.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

— *Hallok, hoid régi ó-konzervatív októberi oraságok ojra mozogják. Hadják! Az az október már rég elmolta és ed másik október najdon messze van.*

— *Alvasok, hoid reakcionáros párt Ausztrióba verboválja szovozotokat. Tessék! Hát nem medj tól az üvé fanatizmosa a hotáron?*

— *A mienk arisztokráziát, akik küzüle sok megérdemelne ed kilenczágó macskát és nem kilenczágó karanát, érte ed naid megtiszteltetés: a herr fűn Tisza Lojos lette ed gráf. Gratulálok az arisztokraczínak!*

— *Az ój esztendü oljan mind edj ój jermek. Hozza ed kevéske öröm és nadjon sok sirás.*

— *A dzsentrinek volt mostanában nadj hét, amit fagja talán küvetni nadj böjt.*

— *A minap alvasom, hoid a moszka czárt érte baj a szánkóján. Kölömös, hoid a czár oraságoknak van*

oljan pech szánkázás küzben! Gandalom, hoid van az onnét, mer az üvék szánkába már régen van befagva a szent Mihály lova.

— *Oj évi gratulaczión Verhájváj Jola oraságnak.*

Hivánom, hoid az ün édemei as ü méltó jotalomban ézesesöljék eben az esztendüben.

Seiffensteiner Salamon.

— *A dzsentri ette meg előbb az üvé földjét; — most eszi meg a vármedjét; ha így fog tovább menni, még megeszi a t. cz. hozát.*

Gróf Tisza Lajos emlékkönyvébe.

Finis coronat opus!

Ó-conservatív logika.

1848.

Muszkavezető.

1884.

Osztrákvezető.

A született.

HOGY szép gyerek, kiki látja:
Lakk czípője, szük nadrágja;
Mindig virul a gomblika,
Erről tudják, hogy ki fia.

Feje ápolt. Művészettel
Bánik Jean a fürtözettel.
Ámde legszebb sajátsága:
Méltóságos papácskája.

Lomhán sétál, lába lityeg,
Vékony karján brcelet fityeg,
S bárha nem is léphet sárba,
Fel van gyűrve a nadrágja.

Képessége van rengeteg,
Nem hiába ő psutt gyerek;
Nyolcz éjszakát egymásután
Gyerekség átmulatni tán?

Disz a lovának patkója —
Hirdeti nyakravalója.
Homlok közepén a vukli,
Vaksi szemében monokli.

Mint eszének a járása:
Lapos a párlirozása,
Az ólszagot nem csak türi, —
Illatos bouquet-vá szüri.

Tudománya? Nem csekélység.
Hol szerezte? — tudj' a jó ég!
Jól tud — nincs rajt' mit csudálni —
Kártyát, menyecskét gusztálni.

Nappal blazirt. De éjjel már
Boros fővel kánkánt is jár.
S délfelé, ha múlik álma,
Kezdődik a nap munkája.

Végig sétál utcahosszat,
Nem gondol se jót, se rosszat:
Legfőbb gondja, hogy szerteszt
Bámulják a czilinderét.

Ha dugszdag, dehogy juttat
Valamit a közczéloknak.
Hogyha szegény: pillant széjjel —
Gseftel czimerrel és névvel.

Nem számít — hahogy nem turfi —
Francia és angol urfi.
Hogy fölötte magosan áll,
Az ő neki nem imponál.

S a hol elveit kifejti:
Itt a »debating society«,
S ballett-vádlin van-e vatting,
All ott erről nagy debating.

Igy él, henyél, nem dolgozik,
Egy csöppet se gondolkozik.
Ha strike jutna az eszébe:
Fura, — dolgoznia kéne!

MOKÁNY BERCZI

a dombszögi kaszinóban.

Csahó!
Ropog a hó!
Iszik a tiszt-
tartó!

Elkehesített ha-
zuunan a nőmös vár-
mögye. Nem szere-
tem, ha kurjogat aki
göthös. Vagy ország
a vármögye, vagy
beczirk. Ország nem
lehetek, beczirk nem
akarok, halottat tá-
masztgatni meg nem
tudok. Erre való jaz
öreg Holubek javas
asszony, meg arra,
hogy a lapoczkámbul
kisimíjja a csömört.

Mer nagyon be-
lejállott mán, girál-
nám rá a görcsömöt

arra ja keszeg főispányunkra.

Jobb nekem távul a politikai nyavalyás testületek-
tül a Dani bácsi portáján, ahun végig köphetek a Vörös-
hegyi czimerin, akit még a kávára is rá sűttetett, s akit
a jármos ökrei azzal dezavujáltak, hogy lesikáták a tom-
porukról, oda dörgölőzvé a kis ágashol, akit fel is
dűntöttek mind köcsögöstül, — így dűntené föl azt a
száraz ministériumot is!

Annyit fejet most a jó Tojáss bácsi a majorbéli
teheneken, mint soha a gazdájuk a dzsenti magyaron.
Mondok, fejedelem lesz mán belűlled Danyikám.
Az ám, mondja ű; fűrja is a zsidóm begyét, ne
ragasszon-é az neve elejében még vagy két prédikátumot:
a Vay meg a Thuróczi előneveket. Mért is ne lenne

tejes urból méltóságos, mikor egy gróf lett mostanába tejes urrá? Nem villámlik már a zsendicze!

Hogy bekarikázok Pestre, mellátom a tejes ekvívásit. Ott ül az én hajdani Sandri kocsisomtul balra a Jávoréné, aki a gazdasszonyom mellett vót konyhai államtitkár, bejadványok mosogatója, hátiratok borogatója, mócsingjaimnak és a könyérnek a dagasztója. Hogy dajkaságra segítette Bugaczi Laczi, főgyütt Pestre s most csakugyan tejesasszony.

A hogy ott rengeti az elejét a kocsis ülésen, arra bökök, mondván: tudom már most, mi az a tejescsarnok!

Mer mán a népszínház mellett lépködök el, befordulok az nappali kasszához bilétért.

— Mit játszik ma az Blaháné?

— Nem játszik a! nyögi felém a bilétfeljegető.

— Nem-é?

— Hajh, de nem ám! adja vissza a szót a színházi kaszár és akkorát sóhajtott, hogy mindvégig lebegett az árkuson az a sok kupon, mint ágon a levél. Megy világgá koncertoszkodni.

Ejnye, subiczkolnám feketére a piros csizmáját!.. oszt itt hagy bennünköt? Hát nem vót neki paradicsom az Éva kertje? Az a kis kapu nem vót neki külön diadal iv, mint akit a német épít neki merev szálfábú? Aztat a minden központi tejescsarnoknál aranyosabb »milimárit« ne lássam többet? Se ne kívánkozzak Janónak lenni az ü »tót lyánya« mellett? Üveges tót helyett zsidó Glázer viszi? Fütty ne, Szellő!

Szinte melánkólikába jestem, ugy a mellyemre tehenkedet a bánat. Derülj hát te én rám, Sugárut, mi vig nyovolyát mérnek benned?

Ahun a! Flótejátér! Ha nincs Blaháné, legyen hát Balháné!

Esmértem mind valamennyi apró mívészt. Közte van-e még a prémadonna, aki a Daru Nácziival kaczerkodott, mikor a lajbija alá bujt, oszt ott csipkotta?

E kezd szükönyi az agaram. Mi lött Szellő? Kapar mint a kéncskereső... hát ecczö csak hoppsz!..

kijugrik a bundájából a barna bogár, oszt egyenest oda a hős szerelmes nyakába. Özveggy balha lakott a Szellőmbe, most rá esmért az urára. Vót lakodalom! Megvátottam a német balhaprofesszortul a fogoly mívészt és adtam nekik állandó lakást az agaram farka tövihe.

Puffasztotta a mellyemet a jötett érzete, de pugylárisomat is a sok heverő flóres. Hun is van az a tilalmas? — lépjek bele s hangoztassam gavallérossan: hadd szöjjlök hát az a csöndes!

Végszösszenetek.

— Miatyánk, ki vagy a mennyekben, ments meg engem a mindennapi kenyértől!

— Hiába erőlködtem a vád fölé kerekedni, mégis vád alá jutottam!

— Azt mondják beleestem — pedig kipottyantam.

— Köszönet, Kisujszállás hazafias polgárai! Édes volt énnékem a ti tüntető bizalmatok. De hajh!... keserű volt az utóíze. Eszembe jutottál, kis új szállás — ott a Fortunában.

— Mennyit ígért Nyíregyháza! — és nem tartott meg semmit. — Buda ellenben semmit sem ígért — és megtart magamat is!

Nyíregyháza nem mennyország

No, de Buda se pokol,

Csak nemzetem! te ne feledd!

Nagy fiad, ki ott honol.

Ki ott ül le egy pár garast,

Sírassátok a nagy Vérhas!

— A zsidónak Ó Buda — nekem óh Buda!

Szögyényi-Marich László ö Erjához a felsőház elnökéhez.

Kegyelmes Urunk!

Azt halljuk, hogy Schwarzenberg, Liechtenstein, Lobkowitz herczegek a magyar főrendi házba királyi meghívókat kérnek.

A mi szellemünk a fönnevezett urak szellemével egy földél alatt nem fér meg.

Ha tehát őket megbizzák, minket bocsássanak el.

Kérjük királyi elbocsátó leveleink kiállítását.

Néhai **Gróf Széchenyi István**
Báró Eötvös József

kiérdemesült liberális mágnások.

MIHASZNA ANDRÁS

fővárosi m. k. rendőr szemlélődései.

Ahun a!

Rég megmondtam, hogy gazember minden zsvány. Még ki se tapogattuk a tavalyi soroksári postarablást, mán megéntelen törtínt egy. Hogy tudjuk meg ki cselekedte a mostanit, mikor a régít se tudjuk! Házat se építenek a tetejírül. Mer röndnek muszaj lönnyi!

De már a tavalyinak a nyomába gyűvök. Van nekem eszem, hogy nem a soroksári határban szimatolgotok, hanem az újpestiben, a kláne bérhallé környül. Aki meg ezen az uton álló haramja vagyon, azt a soroksáriba keressük, mer ez a rendőri furfang. Van nekünk eszünk, csak hogy az újságíró ténsurak tagadják. Tagadtak már ezek csunyább dolgot is. Ott se vótak, mégis lerajzúták, ahogy a Sóber Feri lepuskázza a Misa kocsist. Merük, aszongya a tekéntetős Batiz kis kapitány ur ú

nassága, nem ott járnak a hun puskával, hanem ahun apró kerge pisztollyal szállítják elő az pizmagot.

Nehéz a mi sorunk, nagyon rászorulunk a sűrű vigasztalásra. Új esztendő napján azért is felejtkeztem be a Napólium bácsi kávéházába, hogy el ne utasíjjam magamtul a puncsáját, akivel megkinált. Olyan jó meletget szalajt bele a szegény rendőrbé, hogy kienged az ő erős lelke is. Ugy megpuhult a szivem, hogy köröszkül níztem a vak kódison, nem vettem észre ahogy ott muzsikáltatták vele magukat a gasztok. Még oda is hajultam füllel. Ahogy tellett a köszvinyes vén körmeitől, úgy muzsikált. Hát addig hallgattam hallgattam, amíg bele ment a muzsika a lábam szárába. Nem úgy, hogy egymás elejibe raktam őket, de úgy, hogy ők is, mint a kékföstő legínyek, strikkoltak. Rájuk parancsútam, nem mozogtak. Pedig az édes magam lábai voltak. No még, no! Ki ölte meg az lábaimat? Mikor meg föl akarok állani, hát mintha magamat toszintottam volna mellbe, visszakeredzkedtem az déványra. Azután két Napólium bácsit láttam, meg két hegedün muzsikált két vak kódis, nekem meg mintha négy lábam lett volna, négykézláb mentem neki a Napólium néninek, mondok megcsókolom ü nasságát, mer jó persóna... aztán pirosan égett a kávéházi füst, mint östvéli időben az égalján a kegyelmes Tisza Kálmán ü fensége uri hajléka mögött a ködpára... köd... köp... köpköd... mi lelt engem?... intem rendre a Napólium bácsit... mér hogy kend... csend... rend... röndnek muszaj... muzsikálj...

Csak az törtínt, hogy fölü kerekedett bennem az a csekély melegítő, megkötötte a világos eszemet, béklyót rakott az lábaimra... Egy kettő!... mondok a vak kódisnak, most kend késér be enyem. Alo mars!

Mér mer röndnek muszaj lönnyi!

AZ ÚJ DIVAT VESZEDELME

— és haszna. (H - n O - ó zoológiai előadásainál.)

Magyar prózairók.

4-ik közlemény.

„A nap fölkel.”

Vadnai Károly.

Rövid hírek

A nap, mint biztos forrásból lapunkat értesítik, tegnap fölkelte s igen furcsa fényt vetett némely laptársainkra, melyek nem átalították ez incidens alkalmából a nemzeti színház intendaturáját durván megátadni.

Balázs Sándor.

czimzett külvárosi polgári vendéglő egy nedves, ódon, földszinti házban volt. A »felkelő naphoz« czimezve azért volt, mert valamikor régen a vendéglő keletre nyíló ablakaiból a felkelő napnak arany korongja üdvözölte a vendéglőnek dözsölő vendégeit.

Hanem ez már régen volt. 10 év előtt a vendéglővel szemben egy magasba meredő 3 emeletes bérházat emelt Knikebájn ur, egy bajor köszörűs.

Ugyan hány kést és borotvát kellett addig élesre köszörülni, amíg ezt a nagy házat összeköszörülte?!

Ez a kis polgári vendéglő volt kendvencz helye Nyápicz Barnabás urnak, aki ma reggel óta a magyar királyi zálogházban III. osztályú becsőbiztos.

Nyápicz Barnabás barátunk imádtá a rántott bárányfejet.

Hja, hanem eddig a becsüsi napidijból nem telhetett!

Az isten óvjon önöket attól, nyájas olvasóim, hogy zálogházi becsüsök legyenek! Szörnyű sors az, az igazgató ur nejének hurczolkodásakor segíteni, a gyerekeit megnyirni és az uszkárkutyáját megsétáltatni, vagy megfordítva, az uszkárkutyát megnyirni és a gyerekeket sétáltatni, és mindezt hitvány 70 kr. napidijért, — ebből ugyan ki nem telik egy fél bárányfej kirántva, pláne citrommal.

De hát mit csináljon az ember, ha nincs protekciója?!

Nyápicz Barnabás barátunk úgy elnézte, hogy a szomszéd asztalnál az ő egykori irodai társa ingujjra vetkőzve, hogy dől neki a fél bárányfejek.

Könnyű annak, akinek pénzügyministeri tanácsos a nagybátyja és protekciója van; de ő neki bizony csak be kell várni, amíg az előtte álló hosszú sor nem avan zsirozik a legmagasabb hivatalra isten ő szent felségének udvarnokává.

Addig pasz nektek, fél bárányfejek; én tőlem akár birkává nőhettek addig!

Ma egy hete történt, hogy az ő közvetlen főnöke Becsári Tódor egy kis rosszullétről panaszkodott; Nyápicz barátunk megtapintotta a pulsusát és vigasztalta, hogy nem nagy a láz, majd elmulik.

Ez alatt pedig azt gondolta magában, hogy bár nőne ezer fokra és ütné meg a guta ezt is.

Husz év alatt a többi főnökeit is így váltá ki az isten bárcza nélkül a királyi zálogházból — most már csak ennek az egy zálog-jószágnak a lejáratá volna bevárando.

A jámbor Nyápicz Barnabás így spekulált az ő embertársának a halálára; szörnyűség — és mindezt néhány hitvány félbárányfejért.

Hja úgy van az — akinek nincs protekciója!

* * *

A »felkelő nap«-hoz czimzett vendéglőt a törzsvendégek zagyva lármája tölti be. Náczi a pinczér gulákba rakott tányérokkal rohan, ingujjra vetkőzve dözsölnek a nyárspolgárok az asztalok körül, emitt a brünni kis-lutri legutóbbi huzásáról beszélnek, odébb a házi urakat szidják össze vissza.

Szepi a kis weinpursch — kinek frakkjáról le lehet olvasni a ma déli étlapot — hátul a sarokban a nagy kenyérvágó késsel vagdalja pajkosan apró szeletekre a sűrű füstfelhőt; a mellette elmenő Sch'ammhuber ur — a veteránoknál ezredes és a polgári életben ráczfürdői tyukszemvágó — meg nem állhatja, hogy göndör feje bubjára ne nyomintson ujjának bütykével egy hatalmas barackot.

A kasszánál a kövér Frau Mutter öblös kézimunkát strikkel szaporán 4 villogó tüvel. Knikebájn ur — az egykori köszörűs és mostani háziur — meg nem állhatja, hogy pajkosan oda ne szóljon:

»Fejktő lesz az, Frau Nachbarin?«

»Nem a — harisnya.«

Nagyot röhög erre a szomszédos asztal; Frau Mutter pedig szemérmesen süti le 'savószinü szemeit.

E perczben harsány hang üvölt be az ajtón: »Náci, két fél báránylejdet citrommal kívántva!»

Mindenki tudja már most, hogy Nyápicz Barnabást kinevezték III. osztályu becslobiztosnak; melegen gratulálnak neki.

Es Nyápicz Barnabás barátunk mégis a fejéhez akarta vágni a Náczinak azt a régen sóvárgott vigyorgó báránylejdet; hiszen ő két fél báránylejdet rendelt és a Náci ime csak egy egészet hozott neki.

Meg volt zavarodva a nagy örömtől és elfelejté, hogy — két fél az egy egész.

Szegény Nyápicz Barnabás ez éjjel úgy leült a helyére, hogy álló 3 napig nem látta a felkelő napot, (se a magyar királyi zálogházat.)

Bizony megesett, hogy Nyápicz Boldizsár urat el is csapták aztán a zálogházból. Gyufánovics Aladár, az igazgató urnak keresztfia, avanszirozott harmadosztályu becslobiztossá.

Hja így van az, ha nincs protekció!

Förmedő nyögvény.

— Két szakaszban. —

I.

Közvélemény szava.

A »megtestesült becsület« végre elérte célját: a tisztelet örök biztosítékát!

A saktervédelm ádáz hajszája, a kaján irigység vicssorításai ellen a független bíróság pecsétjének megtörhetetlen hatalma őrzi.

Hü Didójának ragaszkodása is biztosítva. Az enfeenség és enhőség frigye meg-

pecséltetett.

»Ezt akarta, ezt akarja Vérhasovay Gyula«!

II.

Ő (enhasába nyögve.)

Fene állapot!

Felül kellene kerekedni s nem lehet!

Oh Csatár, oh Garagos!

Kozma, oh te haragos!

Ostoba rokonérzet — félre! Kauczió! Kauczió kell nekem! — — — —

Hej Zapotek bácsi, Zapotek bácsi, [hát nem mondd már te ezentul:

»Zenyim Gyula dirigáli Mágyárorzag!« — — — —

Fene madzagja! csak a szájamon ne huzzák volna keresztül. — — — —

A budai ház is fucs volna? — —

Eb zsidaja, nem ment a lépre! Pedig ki volt fundálva: rettenetessé tenni lapomat, s így kényszeríteni a

zsidót, hogy vegye meg nagy pénzért: pld. százhetvenöt ezer forintért. Betelepedtem volna a budai házba nyolcz perczentes működésre — — az a sok beámter hálás kör — — igen, ha — —

Átkozott »ha!« — — —

Buta parasztja — pedig már Krisztust látott bennem — jól is martam, ugattam — — no élénekelhetem karácsonyi nótámat:

Nincsen neki bocskorkája

Se sarkantyus csizmácskája;

De van öcsse, Lajoskája,

Mind kettőnknek Fortunája

Jaj — jaj — jaj!

S mégsem buta az a paraszt, mert akadni kéne 10,500-nak, aki kiszúrná a pénzt. — —

Oh kauczió, kauczió!

(Nagy szünet.)

Boldogy gyermekkorom! Ah, mikor én még kis bocskorkában jártam!

Felfuvogattam szalmaszálon a pocsik egereket s elpattintottam kövel kövön; felnyársaltam a varangyot s gyermeki kedélyem felvidult a mulatságos rángásokon; Zapotek bácsi akkoron azt mondogatta: »Meglattyatok zenyim Gyulajabul leszi nagy zember«.

Oh Zapotek bácsi! A sakterek, a bócherek, a ficsurok ma szalmaszálak s ezeken át fuvogatja fel »tied Gyuladat« boszu lihegésével a Kozma! Felnyársalnak — — —

Az ártatlan gyermeki játék ensorsom képe volt s ha az a fene madzag nem enged, bizony isten elpattintanak.

Dido kutyám, Gyula már téged sem dirigáli! Zecztich neked örökre!

Nem tudom, Hugo Victor vagy ki a fene mondta — de ránk illik, édes Didóm: Mir szan pecsirt!!

Jaj!

(Szünet.)

Hol vagytok, osztozkodó pajtások — hol vagy oh Lekvár-aszinó!?

Komjáthy nyomán, mint hitvány patkányok, itt hagyjátok a sülyedő hajót! — — — —

De nem! Nem adom fel a játszmát — nem, nem, nemmm!!!

Nyuztalak zsidó enhasznomért!

Tanultam tőled enhasznomért ezt:

»Geld verloren: nischt verloren;

Ehr verloren: gor nischt verloren;

Kürasch verloren: alles verloren!«

Elő, elő kurázsi! Szabaduljon fel a kezem s én becsületbírátok leszek!

A hazugság dárdáját, rágalom kelevézét sujtom felétek, oh becsület filkói!

Megteszem, én, a »Rágalom király.«

Enkezemen elég a pizok: oda nyulok a becsületekhez s kezem nyoma rajta marad!

— Didó, wie sprikt ti hund?

Ujévi tisztelgés Didónál.

A főváros sakter- és bakterellenes elvhű ebei ujév napján siettek jókívánságaikat Didónak kifejezni, ki a szűn ni nem akaró csaholások után az elérzékenyüléstől remegő farkcsóválással következőkép válaszolt:

Tisztelt kutyaeltársak!

Megvallom, a *b. u. é. k.* mindig jól esett, de sohasem jobban, mint jelenleg, midőn a gazdámra nehezült csapások már rám is áthatottak és sok oly kutya tüntetőleg megkaffantott vagy épen demonstrative kikerült, kikkel eddig egy közös konczon éldegéltünk.

Emberszó nem hallatszik mennyországba. Becsületem vakkanatára! .. mi emberségesebbek vagyunk az embereknél.

Én ebeim! Aki éreztem, mikép támadják a sakterhad méregdús cselszövényesei az ádáz dühláz nyálkától fulánkot eresztő méregdárdás nyilaival szeretve tisztelt gazdám, bánattól kunkorított farklóbázással láttam, hogy e lényeket megvethetem. S nem lebegett előttem más cél, mint enbecsületünk megmentése.

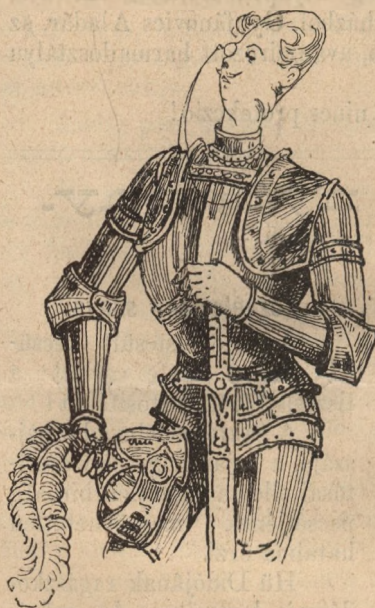
Remélem, hogy az Idő, mely a borutól elhomályosított ítéletfogalmakat tisztára mosandja, nemsokára elérkezend, s a csángópénzek eltüntetésével ártatlanul vádoltságunk a szeplőtlenség mezében fog tündökölni.

Fogadják addig is lábszorításomat és legyenek meggyőződve, hogy önökkel egyértelműen vonitom és szükölöm: éljen az enbecsület óre.

E beszéd után a főváros összebei, miután háromszoros hangos üdvönitással kifejezést adtak érzelmeiknek, a tisztelet s lelkesedés mozdulataival ugatva elügettek.

SPORT.

Ce jendi.

Krricsi dear,
Ébredj, jőjj, siess! ..
perriculum in Mórricz,
értsd Mózsés. Fenyeged
áz örreg Moise — gyorr-
sán á moisiumbá!

Mordant, by Mosella!

Nágy hunting! Á két
Duná, á zöld Moldvá
párrtjáirról mind be-
jönnek. Ugy forr áz
indigenák kék vérre,
hogy nem is indegenák
márr, hánem *indigonák*.

Mámé errös czughán
vagyok. Hep hep hurráh!
Indigena — judigena.

Yes, forr á kéquér.
Forr for ever!

Blau, blau! — Vau,
vau! — Csáhint á fálká.

Kálmán must be down — by Pálffy-Daun!

Aprropipsz! Was saxt zum neichen Grráfen? Le
comte de Seguedine, marquis de Hálászlé, earl of Pap-
rica, duca di Polenta? Egy párrásztvárros grróffjánák
lenni! Les preux ancêtres kápták grrófi korronát, há
ledöntöttek egy várróst — áz unokák meg ázérnt, hogy
főlépitik. Par trop bete!

»Rip van Winkle« legujabb novitát, hexti nuditát.
Ilká mint palme de figuier mit'n Feigenblattl litérale-
ment megenni való. A croquer, sag ich Dir. Evvá cos-
tume, Mme Adam. Mernt ő is verresel, ő is irr; szeme
nevet, tollá sirr. Kebeltojáskáiból vettem száz példányt,
hogy százszor elolvássám. Nem jól skándál, de rimet
mindig tálál. En somme, heccz pour la gomme.

Ebrredj, jőjj, siess! Á játék á cásinóban meger-
redt, várrunk á Fárráóvál. (Fárráo, guterr alterr Anti-
semit.)

Famous, by holy bible!

Yours

WONKLES.

A hidon.

Ellenőrizhetetlen csempészet.

ZENE.

Legközelebb megjelenik s a főrendiház portásánál lesz kapható:

Der Wenzel kommt, der Wenzel kommt,
Der Wenzel ist schon da!

Polka Mazurka

az osztrák-magyar indigenák bevonulása alkalmára.

Szerzette: **Feudalovics.**

Op. I.

Komoly opéra bouffe. »Rip van Winkle«. Planquette ez egyszer magától vett kölesön. Hétköznapi buzalka-polka váltakozva fioman színezett, szinte előkelő zenével. Hanem azért egyikünk se hozott el belőle valami zengő bonbont, amit az ember hazáig a fogai közt dudol-ropog-szopogathatott volna. A cirkusi rájtermars nem kellett, a többi meg, kényesebb természeténél fogva, gyorsan visszavonult a fülünk kagylójából. Csak ismételt biztatásra fog ott maradni.

*

Pálmay Ilka in folio. A fügefalevél apothecosisa. Róla is elmondhatná Gozlan, amit a »chahut«-nek egy hirneves tán-

czosnójéről : hogy amit mutatott, az sok ; de amit mozdulatainak rapiditása által megmentett, az még több.

*

Valjon, a hátulsó fügefalevele mért volt rövidebb ?

*

A mennyi széles selyem szalag hullámozott alá azokról a nagy virágbokrétaokról, amelyeket fölnyujtottak neki, egy elől sleppes ruha is kitelt volna belőlük. Csak ne a szivére nyomta volna a csokrokat, ahol kissé magasban voltak.

*

Már ez nem is jelmez, hanem jelmeztelenség. A szobrászok erősen tapsoltak.

*

A kisértetek barlangjában valaki olyan jól utánozta Kápolnait, hogy szinte magát véltük hallani, valamint hogy ő is volt.

*

Annyi is igaz, hogy Szabó András ur sokkal kedvesebb volt az ő gyermekét Eöry Berta korában.

*

A „Rip“ sürü előadását — némelyek szerint sikerét — magyarázza a Lujza duzzogása. Megy Európává magyar Judicnek. Csak francia Blahánénak ne kerüljön vissza. Hogy nem lehetett rabszolgakereskedővé, beállt rabszolgálonak.

Ilyen az asszony!

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

B. L. (Bombay.) Szíves viszonzást. A Ganges partjág ha eljut, köszöntse a jó bengáli párduczokat. Az egyiknek bőrere már előre iszunk. — **G. S.** Helyes a megjegyzés. — **W. Á.** Gamlemár! Köszönjük a jeles küldeményt. — **Jrst.** Takaros. Hosszúsága nem okoz rövidséget. A jövő számban. Üdv! — **Mrs bcs.** Majd adna nekünk Salamon! Sőt mind a két Salamon: a bölcs, és a mi Seifensteinerünk, a ki szintén nincs minden bölcsesség híján. Az apróságok jelesek. — **I. Gy.** Az egyik kitűnő. Csak bátran előre! — **K. I.** Igen jól van eltalálva a modor. Megrajzoltatjuk és a többi közé sorozzuk. — **B. Gy.** Az egyiket megrajzoltatjuk az... 1885. naptárunkba. — **Dr. B. K.** Nagyon kedvesen esett a szíves megemlékezés. Rebesszer! — **Dr. K. I.** Idem. Az apróságokat más formába bujtattuk ez egyszer. — **Kn nyrg.** Nem vált be egy sem a sokból. — **Dcsvgy.** Nem használt neki a vörös ténta. Mind egyik svarcczá lett. — **Bbs.** Csak egy számát lássuk. A levél ügyes. — **L..l.** Azóta meglapult a kedves magyar nyul a külföldi menaszériásnak. — **F. A.** A szűk likú rostában mégis maradt egy szem. — **Skjss.** A javát, roszt szokásunk szerint, kiszedegettük. — **P. D.** Meleg eső a szomju talalyra. «Köszönet és köszöntés!» — **R. J.** Nem is olyan roszt. — **F. K.** Magát a könyvnek czimlapját kellene lát-nunk. — **Fmz.** A levelet majd csak sorján, valamikor. — **A. B. C.** A szegedi polgármester, a kiralyi biztoshoz intézett beszédjében, ennek üdvös működését a következő idézettel jellemezvén, hogy :

A nyers fajokba tisztább érzeménnyel

oltani —

nyilván magára is célzott, mivel hát csak nem rég nyerte a nemességét. — **V. S.** Humoros épségét kívánjuk a hüvelyének is. Fel Davostba! — **Ccm.** Kérünk új adrezt.

Felelős szerkesztő: **CSICSERI BORS.**

KÜLÖNLEGESSÉGEK

tajtpipák és borostyánkő-szopkákban

WEISS S. és fia

FIÓKJA:

Hatvani-utca, nemzeti casinóban.

FŐRAKTÁR:

Király-utca 1. szám.

Képes árjegyzékek bérmentve küldetnek.

Csak 3 frt örök emlékül

(az elhunytakról is.)

Arcképek életnagyságban.

Minden tetszés szerinti fénykép beküldése után a legfinomabb fekete kréta-rajz kivételben, életnagyságban a megszólalásig hű hasonlatban készítenek el. Ára csak 3 frt. — Előfizetés 1 frt — A maradék összeg a kép elszállításakor. A fénykép sértetlen marad. Olajfestményű arcképek (vászonra festve) nagyobb és kivétel szerint a legutányosabb árak mellett. A megrendelések minél korábban küldendők. Szállítási határidő 10 nap.

BODASCHER SIEGFRIED

legelső jutalomdíjazott bécsi arckép-festészeti műterme.

Bécs, II. Grosse Pfargasse 6.

A pillanat alatti másoló

(szabadalmazott)

az egyedüli legújabb találmány irományok, rajzok, hangjegyek sat., nekülönben az ércziapon készült tervek, rajzok sat. nek sokszorosítására — Mint nyomtatvány viteldij mérséklet. — Készülékek az összes hozzávalókkal együtt 8 márkától kezdve. — Átnézetek, nyomtatványpróbák ingyen és bérmentve.

Zittau

Dammann Károly.

Tehetlenség.
Biztos segély! A csász. kir. szabadalmazott carbon-nemiszervi-zuhanyval bárki is meggyógyíthatja (külsőleg használva) biztosan s állandóan, gyakran már 24 óra alatt, még ott is, ahol már semmi sem használt, még az évek óta tartó tehetlenséget is. Kelleme, észrevétlenül gyógy mód, tökéletes kigyógyulás káros ígatás nélkül. A legelőbbkelő professorok és orvosi szaklapok, a legmelegebb orvosi ajánlatok s a gyökereken kigyógyítottak köszönőiratai minden érdeklől ajánlják a szenvedőknek a carbon-zuhany szonali megrendelését, mely állandó sikert biztosit. Teljesen felszerelve s használati utasítással 5 frt 80 kr. Tiktartás melletti megküldés, és a csomagolás a tartalmat és eredetét nem árulja el. **A csász. kir. szabadal. carbon-zuhany főraktára Ruxbaum J. E. unál. Bécs, II. Ferdinandstrasse 7.**

TÁNCZOS REZSŐ

Budapest, sugár-ut 28. sz.

ajánlja m. kir. kiz. szab. tűzmentes

pénzszekrényeit.

Suspensoriumok

gyaloglók, lovaglók számára, nélkülözhetetlen minden tornász és kerék pároszónak, mindenféle szerkezettel darabja 80 kr és 1 frt. A legfinomabb párizsi különlegességek, tuczatja 1, 2, 3, 4, 5 és 6 frt. A legfinomabb párizsi biztonsági szivacsok tuczatja 2, 3 és 4 frt. Továbbá mindenféle más egyéb különlegesség az összeg beküldése vagy utánvétel mellett.

REIF J. különlegességek raktára
Bécs, IV., Margarethenstrasse 7.

GUMMI és HALHÓLYAG

valódi párisi, az ártalmatlansáért kezeség vállalatik nagyban és kicsinyben, tuczatja 60 kr., 1, 2, 3, 4 frt. Női különlegességek (Safety Sponges), tuczatja 2, 3 frt, megküldi tioktartás mellett az összeg beküldése vagy utánvétel mellett

Feitel Lipót, Bécs, Kärtnerstrasse 63.

A nekünk bemutatott számtalan megbízható hiteles küszöb iratok folytán ezen legöregebb és legelismeretebb rendelési intézet, a hol a tudomány legújabb vívmányai, a legbővebb tapasztalatokkal párosulva, értékesítenek, a legmelegebben ajánlható.

DR. LEITNER

40 év óta fenálló rendelési intézetében

Pesten 3 dob-utca 13. sz., titkos, sőt idült betegségeket, s önfertőzőnek minden következményeit, tehettlenséget, struktúrákat, minden női betegségeket, fehérfolyást és borbajokat, rüht 2 óra alatt, levélileg is, biztosan, alaposan és gyorsan gyógyít anélkül, hogy a beteg hivatásában akadályozva volna és csak sikerült gyógyítás után fogad el tiszteletdíjat. — Rendel naponkint d. u. 2—5-ig és este 7—10 óráig.

A valódiság és hatás biztosítása mellett!

Theodo tanár

szakál-hagymája

a legjobb és leghiztosabb szer, mely szép szakál növést idézi elő.

Számtalan férfi, még a legmagasabb állásuk is, csupán e szernek köszönik szép szakálukat. Ez a szakál növést hihetetlen gyorsasággal idézi elő, ugy hogy 16 éves fiatal emberek ennek használata folytán a legrövidebb idő alatt szép teliszakált nyertek,

mit az erről nyert bizonyítványok ezrei igazolnak.

Ára egy csomaggal 2 frt 10 kr.

T. Fürst József urnak Prágában.

A szakál-hagyma joggal csodaszernek nevezhető. Alig négy heti használata után örömmel tapasztalom régi óhajátson teljesülését. Kérek stb. stb. Tetschen. **Gindra Venczel, óras.**

T. Eder Ferencz urnak Brünghen.

A nekem küldött Theodo-féle szakál-hagyma a igen jónak bizonyult, mit köszönettel adok önnek tudomására. Mistek, 1879. szept. 25. **Otpreda József.**

Tisztelt gyógyszerész ur!

Megvallom önnek, hogy a szakál-hagymát, mint más hasonló szer, vásárláramnak tartottam, azonban történetesen egy barátomnál ennek valódi jóságáról győződtem meg, tehát kérem, küldjön nekem egy csomaggal ezen kitűnő szerből. **Michur A.**

Tekintetes ur!

Örömmel értesítem önt, hogy küldött szakál-hagymája igen hatásos szer. A rövid idő, mely óta azt használom, elegendő volt arra, hogy erőteljes szép szakált növesztett. Ismerősöm részére kérek még két csomagot postán küldeni. **Linhart K.**

Linz, 1882. jun. 25.

Tisztelettel

Linhart K.

T. Fürst József gyógyszerész urnak Prága. Ezen szakálhagyma valóban megeredemli a csodaszert olnevezést, mert a négy hét, mely óta azt használom, oly eredményt mutat fel, hogy biztos vagyok benne, miszerint újabb négy hét múlva régi vágyam teljesülni fog. Kérek stb. stb. **Korn A.**

Leftmeritz.

Kapható Budapesten Turók József ur gyógyszerertárában, király-utca 7. sz.; Pozsonyban Pistatory Felix gyógyszerertárában; Szegeden Barczay Károly gyógyszerertárában. 10

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS.

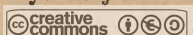
„FŐVÁROSI LAPOK”

huszonegyedik évfolyamának

megnyitjuk az előfizetést. Az a művelt magyar közönség, mely két évtized óta folyvást tömeges pártfogásban részesíti a hazai szépirodalom ez egyetlenegy napi közlönyét, annak bizonyára ezentul is nemcsak támasza, hanem szives terjesztője is lesz. Szerkesztője: Vadnai Károly és dolgozó-társai (veterán és fiatal erők) pedig irodalmi kötelességök és hivatások szerint egyre azon lesznek, hogy változatos, tartalmas és eleven lapot adjanak olyat, mely értékes olvasmányokat nyújt, s a jó érdekek és izlés szolgálatában áll.

Az »Athenaeum«, mint a lap kiadója, kéri az előfizetések mielőbbi megújítását. Előfizetési ár: évnegyedre 4 frt, félévre 8 frt, egész évre 16 frt. A postautalványok s pénzes levelek így czimzendők: »A Fővárosi Lapok kiadóhivatalába, Budapest.«

Budapest, (1884.) Nyomatja a kiadó-tulajdonos: A t h e n a e u m irodalmi és nyomdai részvénytársulat.

A digitális változat a MEK Egyesület (http://mek.oszk.hu/egyesulet) megbízásából, az ISZT támogatásával készült.